

اسرائیل و بردگی مدرن

انتقال داده می‌شوند. «قاچاق انسان» در دنیای امروز یکی از پردرآمدترین جرایم سازمان یافته پس از مواد مخدر است که بخشی از آن، شامل قاچاق زنان و کودکان از کشورهای و خانواده‌های فقیر به کشورهای ثروتمند می‌شود. تعریفی که از «قاچاق انسان» توسط کمیسیون عالی حقوق بشر ارائه شده عبارت است از:

«هنگامی که شخص با تشویق، تطمیع، نیرنگ و یا اجبار کشور خود را ترک کند و با وعده‌های مبتنی بر «زندگی بهتر و آسوده‌تر» به کشور دیگر برده شود و در کشور جدید، تحت شرایطی شبیه به اسارت و بردگی به کار گمارده شود، در این حالت «قاچاق انسان» صورت گرفته است.» (۱)

بر اساس گزارش‌های منتشر شده،

بردگی مدرن، داستان تجارت انسان در دوره معاصر است. زنان و کودکانی که فقرو گرسنگی آنها را به زانو در آورده است و مجبورند به وعده‌های دروغینی چون شغل و زندگی بهتر در کشورهای مهاجرپذیری همچون اسرائیل تسلیم شوند. این افراد در ازای پول، مورد معامله قرار می‌گیرند و همچون بردگان دوران باستان از کمترین حقوق انسانی خود محروم می‌شوند. تاریخ مصرف آنان نیز برای صاحبان و اربابانشان بسیار اندک و کوتاه مدت است. این نوشتار، به بررسی اجمالی «تجارت زنان» در اسرائیل و سود کلانی که نصیب عاملان و زیان عمیقی که متوجه قربانیان این پدیده می‌کند، می‌پردازد.

سر آغاز

در هر سال صدها هزار دختر و زن جوان به طور قاچاقی از مناطق کمتر توسعه یافته به کشورهای غربی، اروپایی و توسعه یافته

فروپاشی شوروی و وخیم شدن اقتصاد کشورهای وابسته به آن، کارشناسان امروزه صحبت از رشد روزافزون قربانیانی می‌کنند که از اروپای شرقی و مرکزی به کشورهای غربی و توسعه یافته قاچاق می‌شوند. «قاچاق انسان» عمدتاً توسط گروه‌های تبهکار و سازمان یافته صورت می‌گیرد. این گروه‌ها، زنان و کودکان را از مرزهای بین‌المللی کشورها عبور می‌دهند و به گروه‌های تبهکار محلی می‌فروشند. «قاچاقچیان انسان» از عدم وجود قانون و یا ضعف ضمانت‌های اجرایی قوانین در بخش‌های مختلف جهان، حداکثر استفاده را می‌کنند و به کار خود ادامه می‌دهند. در اروپا نیز «قاچاقچیان انسان» به واسطه ناکافی بودن سطح هماهنگی‌ها و مکانیزم‌های مؤثر و مشترک در مرزهای کشورهای اروپایی، همچنان به فعالیت پرسود خود ادامه می‌دهند. مهمترین گروه‌های

بیشتر کودکان قاچاق شده به منظور استفاده از اعضا و اندام آنان برای پیوندهای جراحی و پزشکی و اکثریت زنان قاچاق شده در رابطه با فساد و فحشاء به کار گرفته می‌شوند. این زنان، غالباً بدون دریافت دستمزد و تحت شرایط غیرانسانی و خشونت‌بار در مراکز فساد کشورهای مقصد، مجبور به روسپیگری می‌شوند. در هفته اول ماه مارس سال ۲۰۰۰ میلادی یک گزارش مشترک از سوی اینترپول* (پلیس بین‌الملل) و یوروپول** (پلیس اروپای متحد) به پارلمان اروپا ارائه شد که در آن ذکر شده بود، اما طی سال‌های اخیر، در سطح جهانی پدیده قاچاق زنان رو به رشد بوده است. «اگر چه جمع‌آوری آمار و ارقام دقیق از کشورها درباره قاچاق انسان دشوار است.» به عنوان مثال هر سال در حدود پانصد هزار نفر به طور قاچاقی به اروپای غربی برده می‌شوند. آمریکا نیز سهم مهمی از قاچاق انسان را در اختیار دارد. تا قبل از فروپاشی اتحاد شوروی، اصلی‌ترین مبدأ قاچاق انسان را کشورهای فقیر آفریقا و آسیا تشکیل می‌دادند، اما طی سال‌های بعد از

* Interpol

** Europol

دست‌اندرکار در این رابطه را شبکه‌های مافیایی روسی و آلبانیایی تشکیل می‌دهند و در حدود ۶۰ درصد از پشتیبانی و تغذیه مراکز فساد و فحشاء تعدادی از کشورهای اروپای غربی توسط باندهای تبهکار روسی و آلبانیایی انجام می‌گیرد. (۲)

کشورهای اروپای شرقی و مرکزی عمده‌ترین مبدأ، منبع و مسیر عبور قاچاق زنان و کودکان محسوب می‌شوند. یک گزارش تنظیم شده توسط شبکه بقاء جهانی* که اخیراً منتشر شده نشان می‌دهد، هر سال در حدود ۵۰ هزار زن و دختر، فقط از خاک روسیه به خارج مهاجرت می‌کنند. در مورد کشورهای دیگر شوروی سابق و اروپای مرکزی نیز، وضعیت همین گونه است و هر سال، صدها زن خاک این کشورها را به امید یافتن زندگی بهتر ترک می‌کنند و در دام قاچاقچیان انسان گرفتار می‌شوند. گزارش دیگری که اخیراً در هلند منتشر شده نشان می‌دهد حدود ۷۵ درصد از زنان قاچاق شده به این کشور که با آنان مصاحبه شده اهل اروپای شرقی و مرکزی بوده‌اند. در بلژیک نیز یک گزارش منتشر

شده در سال ۱۹۹۸ توسط «مرکز فرصتهای برابر»** نشان می‌دهد، اکثر زنان قربانی فساد که در آن کشور با آنان مصاحبه شده اهل آفریقا، اروپای شرقی و آسیا بوده‌اند. با توجه به ورود قاچاق یا غیرقانونی مهاجران، وضعیت و شرایط این قربانیان در کشورهای مقصد، روز به روز وخیمتر می‌شود، زیرا قاچاقچیان و دلالان، بدین لحاظ که قربانیان آنها مدارک و اسناد معتبر قانونی ندارند، از خانواده و خویشاوندانی که بتوانند از آنها حمایت کنند دور افتاده‌اند و در شرایط آسیب‌پذیرتری به سر می‌برند، حداکثر سوء استفاده را انجام می‌دهند.

مارکو گرامگنا*** یکی از مسئولان ارشد سازمان بین‌المللی مهاجرت**** در این باره معتقد است، نمی‌باید با این قربانیانی که به طور قاچاقی به کشورهای غربی آورده

* Global Survival Network

** Center For Equal Opportunity

*** Marco Gramegna

**** International Organization of Migration (IOM)

فقیر، رشد سریع بیکاری و تورم، و از طرف دیگر کشوری مهاجرپذیر که آماده بهره‌برداری از جسم و فکر افرادی است که توانایی کار کردن دارند، اما گرسنه و بیکارند، بهترین زمینه را برای سوء استفاده باندهای مافیایی به وجود آورد. با شروع دور جدید مهاجرت یهودیان روس به اسرائیل، همکاری جدی باندهای تبهکار روسی و اسرائیلی آغاز شد و به سرعت گسترش یافت. در این رابطه، روزنامه هآرتز به نقل از واحد تحقیقات پلیس اسرائیل ذکر می‌کند: (۳)

«امروز ۶۰ تن از مجرمین بزرگ اسرائیل دارای باندهای بین‌المللی هستند. فعالیت‌های آنان گرچه اساساً بر محور مواد مخدر دور می‌زند اما در این میان هر کار دیگری که از دستشان برآید مانند قاچاق اموال مسروقه، جعل اسناد و کارتهای شناسایی، سرقت مسلحانه، تجارت روسپی، قاچاق انسان و... انجام می‌دهند. این مجرمین روابط حسنه‌ای با باندهای مواد مخدر در کلمبیا، هلند، ونزوئلا، آمریکا و... دارند. ۱۵ تن از رؤسای آنها، اسرائیلی‌های

شده و تحت شرایط اسفباری در اماکن فساد مشغول کارند، بر اساس قوانین خشک مهاجرت برخورد کرد. هم‌اکنون در اکثر کشورها بر این منوال برخورد می‌شود، اما باید به این پدیده به صورت یک مسئله «نقض حقوق انسانی در داخل مرزهای این کشورها» نگریست. به گفته وی وقتی این قربانیها اسناد و مدارک معتبری برای سفر خود ندارند - که عموماً همین طور است - از همان ابتدا عنوان «مهاجر غیرقانونی» به آنان اطلاق می‌شود و در نتیجه غالباً در معرض اخراج از کشور قرار می‌گیرند. در برخی کشورها، این عنوان «مهاجر غیرقانونی»، چنین قربانیانی را از دستیابی به کمک‌ها و حمایت‌های قانونی و حتی مراقبت‌های پزشکی محروم می‌سازد.

اسرائیل و تجارت زنان

یکی از مهمترین کشورهای که پس از فروپاشی شوروی و بلوک شرق در کانون توجه مافیای روسیه به منظور تجارت و قاچاق انسان قرار گرفت، کشور اسرائیل بود. کشورهای تازه استقلال یافته با مردمی

مستند شبکه ABC است نیز به بررسی «تجارت زنان» پرداخته و گزارش (IWN) را مورد کنکاش قرار داد. حتی رسانه‌ها و مطبوعات اوکراین نیز در واکنش به این گزارش گروهی از روزنامه‌نگاران و فیلمبرداران را به اسرائیل و دفتر سازمان (IWN) فرستادند تا فیلمی را در این زمینه تهیه نمایند. هدف اعلام شده آنها از تهیه این فیلم آن بوده است که به زنان و دختران اوکراینی نشان دهند، در کشورهای نظیر اسرائیل، چه وقایعی ممکن است در انتظار آنها باشد. پس از انتشار این گزارش بود که دولت اسرائیل رسماً اعتراف کرد، این کشور میزبان زنانی است که به آن قاچاق شده و می‌شوند.

اگر چه درباره میزان روسپی‌گری و حجم قاچاق زنان به اسرائیل، هیچ‌گونه آمار و ارقام رسمی وجود ندارد، اما اسرائیلیان معتقدند این پدیده، روز به روز در سالهای

روسی تبارند که با مافیای روسیه در ارتباطند. یکی از علل موفقیت مجرمان اسرائیلی در خارج از کشور، استفاده از زبان عبری در مکالمات و ارتباطات است، زیرا پلیس کشورها به سختی می‌توانند محتوای مکالمات این مجرمین را تشخیص داده و یا آن را رمزگشایی کنند...»

در ماه نوامبر ۱۹۹۷ برای اولین بار سازمان زنان اسرائیلی* گزارشی را در مورد قاچاق زنان به اسرائیل منتشر نمود. گزارش مذکور که توسط مارتینا وندنبرگ** تهیه شده بود نخستین موردی بود که به افشای معاملات چندین میلیون دلاری فحشاء و تجارت انسان در اسرائیل می‌پرداخت و توجه بسیاری را در داخل و خارج از این کشور به خود جلب نمود. مطبوعات اسرائیل، مسئله مذکور را مورد توجه گسترده‌ای قرار دادند. گزارش مزبور همچنین در یکی از صفحات ویژه روزنامه نیویورک تایمز به چاپ رسید و از سوی بسیاری از روزنامه‌های محلی آمریکا مورد توجه قرار گرفت. برنامه تلویزیونی «زندگی در عصر نخستین» (۴) که یکی از برنامه‌های

* (IWN)

** Martina Vandenberg

اخیسر رایج‌تر و متداول‌تر شده است. قاچاقچیان انسان و دلانان فحشا در اسرائیل از قاچاق و استثمار هر نفر زن که به اسرائیل می‌آورند سالانه بین ۵۰ الی ۱۰۰ هزار دلار آمریکا درآمد کسب می‌کنند و در مجموع درآمد کلی حاصله از فحشا و تجارت زنان، سالانه بالغ بر ۴۵۰ میلیون دلار آمریکا می‌شود. (۵) بر مبنای آمار ارائه شده در گزارش روزنامه جروزالم‌پست روز به روز بر تعداد زنان خارجی که با وعده‌های کار و زندگی بهتر به اسرائیل آورده شده و در این کشور به ناچار به روسپیگری پرداخته‌اند، افزوده می‌شود. این گزارش می‌افزاید: بیش از ۹۵ درصد از زنان یاد شده اهل جمهوریهای شوروی سابق و اروپای شرقی هستند.

به گزارش روزنامه نیویورک تایمز زنانی که از اروپای شرقی به اسرائیل آورده می‌شوند مانده برده‌های دوران باستان به صورت برهنه در ازای ۵۰۰۰ الی ۱۰۰۰۰ دلار به دلانان تل‌آویو فروخته می‌شوند. (۶) در گزارشهای دیگر نیز ذکر شده است که زنان روسی در اسرائیل، به قیمت ۵ الی ۲۰

هزار دلار توسط دلانان فحشاء خرید و فروش می‌شوند. (۷) به گزارش نیویورک تایمز مردان اسرائیلی، روزانه بابت ۲۵ هزار مورد فحشا پول می‌پردازند و تقریباً ۲۵۰ هزار کارگر خارجی مرد در اسرائیل اقامت دارند که این مسئله، به تقاضای روزافزون برای فحشاء کمک می‌کند. بر طبق آمار رسمی تنها در شهر تل‌آویو، بیش از ده‌هزار روسپی مشغول فعالیتند. (۸) این مسئله تابع قانون عرضه و تقاضاست و تا وقتی تقاضا در اسرائیل بالاست، عرضه نیز باید بالا می‌رود. رونق تجارت زنان و فحشا در اسرائیل باعث شده است تا به گزارش شبکه خبری BBC، مافیای روسیه مرکز ثقل فعالیت‌های خود را به اسرائیل منتقل کند و از طریق قاچاق زنان و فحشاء، سودهای کلانی به دست آورد. (۹) مافیای روسیه با همکاری گروه‌های تبه‌کار اسرائیلی در سالهای اخیر، ده‌ها مرکز فساد در شهرهای تل‌آویو و حیفا تأسیس کرده است. به گفته مدیر مرکز تروپیکانا* یکی از شلوغ‌ترین و

* Tropicana

آورده شده‌اند. همچنین برآوردهای این شبکه حاکی از آن است که سالانه حداقل یک هزار زن، به طور قاچاقی به اسرائیل آورده می‌شوند. (۱۱) افکار عمومی جامعه، نظرات منفی نسبت به زنان مهاجر و به ویژه زنان مهاجر روسی تبار دارد. جامعه و نهادهای رسمی این زنان را مجرمان مهاجر می‌دانند و نه قربانیان جرم و همین نگرش موجب شده است در اسرائیل، ستم مضاعف بر این زنان تداوم یابد. در سال ۱۹۹۸ شبکه زنان اسرائیل، با انجام یک نظرسنجی دریافت ۴۴ درصد از شهروندان اسرائیلی معتقدند «تمام زنان مهاجر روسی حاضرند در قبال پول، خدمات جنسی ارائه دهند». (۱۲) افکار عمومی بر این باور است که مهاجران از این قانون اسرائیل که «هر کس یک پدربزرگ یا مادربزرگ یهودی داشته می‌تواند از هر نقطه دنیا به اسرائیل مهاجرت کند» استفاده کرده و همراه خود جرائم را به اسرائیل آورده‌اند. افرایم گولان نویسنده

پررونق‌ترین مراکز فساد در تل‌آویو، زنان روسی زیبا و از همه جا ناامیدند و برای پول حاضرند هر کاری بکنند». (۱۰)

تقاضا برای زنان روسی در اسرائیل عمدتاً متکی بر ۳ گروه اجتماعی است که عبارتند از: کارگران خارجی، یهودیان ارتدوکس و عربها. اکثریت ۲۵۰ هزار نفر کارگران خارجی که به صورت قانونی یا غیرقانونی هم اکنون در اسرائیل اقامت دارند، جوان، مجرد، و غیروابسته به خانواده‌اند و تقریباً مشتریان ثابت مراکز فساد را تشکیل می‌دهند. یهودیان ارتدوکس و عربها نیز مشتریان دائمی این گونه مراکز می‌باشند. در بین این دو گروه اجتماعی داشتن روابط جنسی خارج از ازدواج به شدت ممنوع و حرام است. البته گروه‌های فرعی دیگری مثل سربازان، گردشگران و بازرگانان نیز از جمله مشتریان مراکز فساد محسوب می‌شوند.

شبکه زنان اسرائیل* (یک شبکه اسرائیلی غیردولتی) در گزارشی برآورد کرده است ۷۰ درصد از زنان روسی موجود در تل‌آویو از جمهوری‌های شوروی سابق

* Israel Women's Network

نقض حقوق قربانیان

همچنان که پیشتر توضیح داده شد، همه ساله هزاران زن و دختر با وعده‌های دروغین شغلی از کشورهای شوروی سابق و اروپای شرقی به اسرائیل آورده می‌شوند. به گزارش نیویورک تایمز* در مسیر قاچاق این زنان، جعل مدارک و اسناد تقلبی، وارد کردن آنها به کشور و... میان صاحبان مراکز فساد و پلیس اسرائیل، همدستی و همکاری وجود دارد. (۱۴)

به علاوه در طول این مسیر، آزار جنسی، تجاوز و ضرب و شتم این زنان نیز یک مسئله رایج و عادی است. حقوق بسیاری از این زنان در اسرائیل به شکلهای مختلف پایمال می‌گردد. تعداد قابل توجهی از این زنان بر طبق مقررات مهاجرت و قوانین مربوط به «هویت یهودی»، یا مهاجرت غیرقانونی به معنای واقعی کلمه و در ازای پول، خرید و فروش می‌شوند. برخی نیز در ازای بدهیهای دلالتان فحشا یا صاحبان مراکز فساد و... نزد دیگران به گرو گذاشته

روزنامه هآرتص می‌نویسد: «ذهنیت جامعه اسرائیلی نسبت به زنان مهاجر و خصوصاً زنان روسی تبار منفی است بطوری که مردم به تمام دختران مهاجر صفت‌هایی چون «هرزه» و... نسبت می‌دهند.» (۱۳)

زنان روسی که به اسرائیل مهاجرت کرده یا به طور قاچاقی توسط گروه‌های تبهکار وارد این کشور می‌شوند، غالباً تجربه فقر در وطنشان آنها را بدین تصمیم سوق داده است. گروه‌های تبهکار و دلالتان «قاچاق انسان» در روسیه و اسرائیل از این حالت حداکثر استفاده را می‌برند و به این قربانیان ساده و خام، وعده‌هایی مبتنی بر شغل پردرآمد در کشور اسرائیل می‌دهند و پس از تطمیع، آنان را با ویزای توریستی به این کشور می‌آورند و در آنجا مجبور به کار در مراکز فساد می‌کنند. در اکثر موارد، مشاغل و درآمدهایی که به قربانیان وعده داده شده هیچ تناسبی با آنچه عملاً اتفاق می‌افتد ندارد و در واقع از همین نقطه است که سقوط و انحطاط آنان شدت می‌گیرد و حقوق اولیه آنها بیش از پیش پایمال می‌گردد.

* ۱۱ ژانویه ۱۹۹۸

آورده شده و مجبور به فحشاء می‌شوند انجام نداده و در این راستا اهمال و کوتاهی داشته است. (۱۵) در این گزارش اشاره شده که بسیاری از این زنان به بردگی گرفته شده و توسط اربابان خود و دلان فحشاء مورد اذیت و آزار جنسی و شکنجه قرار می‌گیرند. عفو بین‌المللی همچنین از اسرائیل به خاطر عدم ایجاد پناهگاه‌های مطمئن برای این دسته از زنان که به طور قاچاقی و با وعده‌های دروغین شغلی خارج از مشاغل جنسی، به این کشور آورده شده‌اند به شدت انتقاد کرده است. (۱۶) در همین گزارش سازمان عفو بین‌المللی رسماً اعلام کرده است که اسرائیل در زمینه موضوع «بردگی زنان»، دردناکترین و اسفبارترین وضعیت‌ها را دارا می‌باشد. (۱۷)

سرنوشت این زنان در اسرائیل به شکل بسیار دردناکی ادامه می‌یابد و معمولاً بسیاری از آنها در یورشهای گاه‌بگاه پلیس به اماکن فساد، دستگیر و زندانی می‌شوند. تا مقدمات اخراج آنها از اسرائیل و اعزام به وطنشان فراهم گردد. بنا بر نوشته روزنامه «ییدیعوت احرونوت»، تنها در سال ۱۹۹۹ در

می‌شوند. بسیاری از این زنها بوسیله اربابان خود در آپارتمانهای دربسته زندانی شده و به آنان اجازه داده نمی‌شود بدون همراه از آپارتمان بیرون بروند. در اکثر موارد به محض ورود به اسرائیل پاسپورت این زنان توسط صاحبان و اربابانشان از آنها گرفته می‌شود و بدین ترتیب در صورت فرار نیز نمی‌توانند خاک اسرائیل را ترک نمایند. گزارشهای متعددی حاکی از آن است که این زنان، در داخل اسرائیل مورد تهدید، خشونت، تجاوز و دیگر اشکال اذیت و آزارهای جنسی قرار گرفته‌اند. گزارش اخیر سازمان عفو بین‌الملل نشان می‌دهد در اسرائیل به این گونه زنانی که حقوقشان مورد تجاوز قرار گرفته و به مراجع مختلف دولتی مراجعه کرده‌اند، غالباً به عنوان مجرم نگرسته می‌شود همین نگرش، مبنای بقیه برخوردهای رسمی با این قربانیان بوده است. سازمان عفو بین‌المللی در گزارش ویژه منتشر شده در ماه می سال ۲۰۰۰ میلادی تحت عنوان "This is so" رسماً اعلام کرده است «اسرائیل وظیفه خود را در قبال حقوق انسانی زنانی که به این کشور

اندکی برای بازگشت به خانه و یا مبارزه بر ضد کسانی که آنان را به فحشا کشانده‌اند، دارا می‌باشند. بر سر راه احقاق حقوق این گروه از زنان موانع متعددی وجود دارد که موجب سرخوردگی و نقض هر چه بیشتر حقوق آنان در اسرائیل می‌گردد. عمده‌ترین این موانع عبارتند از:

الف) عدم وجود قوانین کافی برای محکومیت تبهکاران

ب) همکاری‌های پنهانی میان پلیس، تبهکاران و صاحبان مراکز فحشا
 ج) ترس قربانیان از مراجعه و شکایت به پلیس به دلیل فقدان اسناد معتبر مهاجرت
 د) ترس قربانیان از شکایت و حضور در دادگاه به خاطر انتقام گروه‌های تبهکار،
 دلالتان و صاحبان مراکز فحشا

درباره موارد فوق توضیحات زیر ضروری به نظر می‌رسد. نکته اول این که با توجه به قوانین اسرائیل عمل فحشا هرگز جرم نیست و هر زنی که به این امر اشتغال داشته باشد مجرم شناخته نمی‌شود. (۱۸)

حدود ۹۰۰ نفر از این زنان در زندان «نوه تیرزا»^{*} تحت بازداشت بوده‌اند. دوره زندان برخی از این زنها کوتاه است و بلافاصله به کشورشان باز می‌گردند، اما در مورد برخی، این مدت طولانی‌تر می‌شود زیرا به اتهام مشارکت در بعضی جرایم و بر حسب حکم وزارت دادگستری، می‌باید پرونده آنان با دقت بیشتری مورد بررسی قرار گیرد و تا آن زمان حق خروج از اسرائیل را ندارند. بسیاری از این زنان طی دوران بازداشت، در معرض لطمات روحی و جسمی قرار گرفته‌اند و هیچ‌گونه خدمات اجتماعی مانند روان درمانی، مشاوره و مددکاری اجتماعی که بتواند نیازهای خاص آنان را پاسخگو باشد، در دسترس آنها قرار داده نمی‌شود.

موانع مقابله با این پدیده

قربانیان «تجارت انسان» که به امید شغل و زندگی بهتر، فریب اشخاص و گروه‌های تبهکار را می‌خورند و به اسرائیل می‌آیند، معمولاً پس از آگاهی نسبت به موقعیتی که در آن قرار گرفته‌اند، شانس

* Neve Tirza

اسرائیل اقامت و به امر فحشا اشتغال داشته‌اند، از این کشور اخراج گردیدند. (۲۱) بدین ترتیب، در حالی که زنان مذکور اکثراً به عنوان کارگران خارجی غیرقانونی دستگیر و محکوم می‌شوند، اما مردهایی که این زنان را به کشور وارد کرده و غالب آنان شهروندان اسرائیلی هستند، تحت پیگرد قانونی قرار نمی‌گیرند زیرا در اسرائیل قانونی در زمینه «خرید و فروش انسان به منظور فحشا» وجود ندارد. به گفته لیندا منوهیم * سخنگوی پلیس اسرائیل «این نیرو نمی‌تواند تا زمانی که قوانین تغییر پیدا نکرده است مانع قاچاق زنان به اسرائیل شود.» (۲۲)

در همین زمینه سخنان یک افسر پلیس اسرائیل به نام یوسی سدبون نیز قابل تأمل است. وی در گفتگو با روزنامه جروزالیم‌پست چنین گفته است: (۲۳) «مبارزه با تجارت انسان و آوردن زنان خارجی به اسرائیل به منظور فحشا گرچه برای پلیس اهمیت دارد، اما مقابله با این امر

دوم این که هیچ قانونی درباره منع آوردن زنان از کشورهای دیگر به اسرائیل (به منظور فحشا و روسپی‌گری) وجود ندارد. (۱۹) سوم آن که اسرائیل «قوانین صریحی بر ضد خرید و فروش انسان ندارد.» (۲۰) زنانی که با ویزای توریستی به اسرائیل آورده و در این کشور به فحشا مشغول می‌شوند، طبق قوانین اداره مهاجرت، می‌باید فوراً اخراج شوند زیرا ویزای آنان، ویزای اشتغال نبوده است. این زنان در شمار شاغلین غیرقانونی خارجی‌اند و به همین خاطر در اسرائیل کسی به این افراد نمی‌تواند یا نمی‌خواهد کمک نماید.

منابع دولتی اسرائیل معتقدند به سختی می‌توان افرادی که به حقوق این زنان تجاوز کرده‌اند را در دادگاه احضار کرد، زیرا سیاستها و برنامه‌های مختلف و مقررات سختی که در اسرائیل وجود دارد، امر پیگرد و تعقیب قانونی متجاوزین به حقوق این زنها را مختلف و دشوار می‌سازد. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز تنها از سال ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ در حدود یکهزار و پانصد زن روسی و اوکراینی که به صورت غیرقانونی در

* Linda Menuhim

رییس پلیس تل آویو و رییس پلیس شهر عفولا توسط قربانیان و شهروندان صورت گرفته است. (۲۵)

مشکل دیگری که ذکر آن ضروری به نظر می‌رسد این است که بسیاری از زنان مزبور می‌ترسند از مظلومی که بر آنها رفته به پلیس شکایت کنند یا در دادگاه، بر ضد متجاوزان به حقوق خود، شهادت دهند. از آنجا که حضور و اشتغال اکثر این زنان در کشور، غیر قانونی است از توسل به پلیس گریزانند و به علاوه نمی‌توانند در دادگاه علیه سوء استفاده کنندگان شهادت دهند و مورد سؤال و جواب قاضی قرار گیرند زیرا نگران آنند که در داخل یا خارج از اسرائیل، در معرض خطرات جانی قرار گیرند. ترس از انتقام گروه‌های تبهکار و دلان فحشاء، عامل مؤثری است که این زنان را از دست زدن به اقدامات قانونی باز می‌دارد و قدرت تصمیم‌گیری آنان را فلج می‌کند. در این رابطه سخنان رییس زندان نوه‌تیرزا در اسرائیل قابل توجه است که می‌گوید:

* Michael Specter

اقدامی بسیار دشوار است. یکی از مشکلات اصلی پلیس آن است که حتی یک قانون بر ضد فروش زنان در اسرائیل وجود ندارد تا بتوان بر اساس آن اقدام کرد»

مسئله دیگر همکاری پنهانی و همدستی احتمالی واحدها و افرادی از نیروهای پلیس با صاحبان مراکز فحشا و دلان و قاچاقچیان انسان است.

میشل اسپکتر* نویسنده روزنامه نیویورک تایمز در مقاله خود تحت عنوان: «محموله جدید قاچاقچیان: زنان ساده اسلاوی نژاد» صریحاً به این همکاری و همدستی میان پلیس اسرائیل و صاحبان مراکز فساد اشاره کرده است. (۲۴) اظهارات زنان زندانی به هیأت سازمان ملل، در موارد متعددی اشاره به این مسئله دارد که پایگاه پلیس دقیقاً در نزدیکی بعضی مراکز فساد بوده ولی پلیس، عملاً هیچ مزاحمت و ممانعتی برای باندهای تبهکار، دلان فحشاء و صاحبان این مراکز به وجود نمی‌آورده است. به گزارش روزنامه جرورالیم‌پست نیز طی ماه‌های اخیر شکایات متعددی در همین رابطه بر ضد

خاتمه

با توجه به مطالبی که در این نوشتار آمد به خوبی می‌توان دریافت فحشا و روسپیگری یکی از منابع درآمد پرسود برای اسرائیل می‌باشد، به طوری که درآمد سالانه حاصله از این امر در حدود نیم میلیارد دلار است. این منبع درآمد، بطور مستمر از محل قاچاق دختران و زنان جوان روسیه، جمهوریهای شوروی سابق و اروپای شرقی افزون‌تر و سرشارتر می‌گردد.

سرگذشت زنان مهاجر در اسرائیل تکرار تاریخ بردگی اما با ویژگیهای زمان معاصر است.

گروه اجتماعی

فهرست منابع:

- 1- Authorities, Neve Triza women's prison, "CEDAW Report", 8 April 1997
- 2- Elisabeth Eaves, "Israel not the promised land for Russian Sex slaves", Reuters, 23 August 1998
- 3- Haaretzdaily, 17 July 1997
- 4- Jerosalem Post Newspaper, (11-13 January 1998)+ (18-19 May 2000)

«از سال ۱۹۹۴ حتی یک زن برضد یک قاچاقچی انسان در دادگاههای اسرائیل، شهادت نداده است. (۲۶) چون شکایتی صورت نمی‌گیرد، پلیس و دیگر نهادهای رسمی اسرائیل نیز احساس مسئولیتی در قبال پیگیری، مقابله و مجازات متجاوزان از خود نشان نمی‌دهند.

مجموعه عوامل و موانعی که ذکر شد به همراه پاره‌ای عوامل فرعی دیگر موجب شده است که پدیده «تجارت انسان» به منظور فحشا در اسرائیل با وجود آگاهی دولت و مسئولان ادامه یابد و روز به روز قربانیان بیشتری را به کام خود فرو برد. به اذعان سازمان عفو بین‌المللی و سازمانها و انجمنهای زنان اسرائیلی، محافل رسمی

این کشور به ندرت با پدیده‌هایی چون تجاوز، ضرب و جرح، اغفال و ربودن زنان و بچه‌ها که در چهارچوب «تجارت انسان» مدتهاست انجام می‌گیرد، برخورد مناسبی از خود نشان داده‌اند.

۹- مورخ ۳ آوریل ۱۹۹۸

10- New York Times, Jan. 11, 1998

11- Op. cit

12- Ibid

13- Haaretz daily, Aug. 17, 1997

14- Jerusalem Post, May. 19, 2000

15- Ibid

16- Ibid

17- Authorities, Neve Tirza women's prison, CEDAW Report, Apr. 8, 1997

18- Ibid

19- New York Times, Jan. 11, 1998

۲۰- ۱۱ ژانویه ۱۹۹۷

21- Elisabeth Eaves, Reuters, Aug. 23, 1998

۲۲- ۱۹ می ۲۰۰۰

۲۳- ۱۱ ژانویه ۱۹۹۸

۲۴- ۱۹ می ۲۰۰۰

25- New York Times, Jan, 11, 1998

5- Kevin connolly, "How Russia's mafia is taking over Israel's under world?" BBC, 3 April 1998

6- Martina Vandenberg, st. peterburg times, 13 october 1997

7- Michael Specter, "Trafficker's New cargo: Naive slavic women, New York Times, 11 January 1998

8- www. Cbs. gov. il/shnaton/st02-25- e.html

9- www. Friends- Partners. org

10- www. iwn. org/ Law

یادداشت‌ها:

1- www. friends- partners. org

2- Ibid

۳- ۲۵ فوریه ۱۹۹۸

4- Prime Time Live

5- Jerusalem Post, jan. 13, 1998

۶- ۱۱ ژانویه ۱۹۹۸

7- Police Resources, ST. Petersburg Times, oct. 13, 1997

8- Elisabeth Eaves, Reuters, Aug. 23, 1998